

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 11 februarie 2026
(OR. en)

10573/25

Dosare interinstituționale:
2025/0162 (NLE)
2025/0163 (NLE)

AELE 59
CH 25
MI 431

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: Protocol de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și
Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole

PROTOCOL DE MODIFICARE
A ACORDULUI
DINTRE COMUNITATEA EUROPEANĂ
ȘI CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ
PRIVIND SCHIMBURILE COMERCIALE CU PRODUSE AGRICOLE

UNIUNEA EUROPEANĂ, denumită în continuare „Uniunea”,

și

CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ, denumită în continuare „Elveția”,

denumite în continuare „părțile”,

REAMINTIND obiectivul Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole, întocmit la Luxemburg la 21 iunie 1999 (denumit în continuare „acordul”), de a consolida relațiile de liber schimb între părți prin îmbunătățirea accesului fiecăreia dintre părți la piața produselor agricole a celeilalte părți;

REAMINTIND suveranitatea părților asupra politicilor lor agricole;

RECUNOSCÂND necesitatea modificării acordului ca urmare a instituirii unui spațiu comun de siguranță alimentară prin Protocolul la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară (denumit în continuare „Protocolul de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară”), care include anumite domenii care au fost reglementate până în prezent de acord;

RECUNOSCÂND necesitatea de a adapta dispozițiile instituționale ale acordului, de a spori eficacitatea și eficiența acordului și de a asigura coerența cu spațiul comun de siguranță alimentară;

AFIRMÂND că acordul ar trebui să se bazeze pe egalitate, reciprocitate și echilibrul general al avantajelor, drepturilor și obligațiilor care revin părților în domeniile reglementate de acord;

REAMINTIND legătura intrinsecă dintre acord și celelalte șase acorduri dintre Comunitatea Europeană și Elveția, încheiate la Luxemburg, la 21 iunie 1999;

AFIRMÂND legătura intrinsecă dintre acord și Protocolul de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară, cu care acordul formează un ansamblu coerent,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

ARTICOLUL 1

Modificarea acordului

Acordul se modifică după cum urmează:

1. Orice trimitere la „Comunitatea Europeană” sau la „Comunitate” din acord se interpretează ca fiind o trimitere la Uniune.
2. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„ARTICOLUL 5

Eliminarea barierelor tehnice din calea schimburilor comerciale cu produse agricole

În scopul promovării schimburilor comerciale cu produse agricole, părțile elimină sau reduc barierele tehnice, în conformitate cu următoarele anexe la acord:

- anexa 7 privind comerțul cu produse vitivinicole;
- anexa 8 privind recunoașterea reciprocă și protecția denumirilor în sectorul băuturilor spirtoase și al băuturilor aromatizate pe bază de vin;
- anexa 9 privind produsele agricole și alimentare obținute prin metode ecologice;

- anexa 10 privind recunoașterea controalelor de conformitate cu standardele de comercializare pentru fructe și legume proaspete;
- anexa 12 privind protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice ale produselor agricole și alimentare.”

3. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„ARTICOLUL 6

Comitetul mixt pentru agricultură

(1) Se înființează un comitet mixt pentru agricultură.

Comitetul mixt pentru agricultură este compus din reprezentanți ai părților.

(2) Comitetul mixt pentru agricultură este coprezidat de un reprezentant al Uniunii și de un reprezentant al Elveției.

(3) Comitetul mixt pentru agricultură:

(a) asigură buna funcționare și administrarea și aplicarea eficace a prezentului acord;

- (b) oferă un forum de consultare reciprocă și de schimb continuu de informații între părți, în special în vederea găsirii unei soluții în cazul oricărei dificultăți de interpretare sau de aplicare a prezentului acord în conformitate cu articolul 7a;
 - (c) adresează recomandări părților cu privire la aspecte care țin de prezentul acord;
 - (d) adoptă decizii în cazurile prevăzute de prezentul acord; și
 - (e) exercită orice altă competență care îi este conferită prin prezentul acord.
- (4) Comitetul mixt pentru agricultură hotărăște prin consens.

Deciziile sunt obligatorii pentru părți, care iau toate măsurile necesare pentru a le pune în aplicare.

- (5) Comitetul mixt pentru agricultură se reunește cel puțin o dată pe an, alternativ la Bruxelles și Berna, cu excepția cazului în care copreședinții decid altfel. Acesta se reunește, de asemenea, la cererea oricăreia dintre părți.

Copreședinții pot conveni ca o reuniune a Comitetului mixt pentru agricultură să aibă loc prin videoconferință sau teleconferință.

Comitetul mixt pentru agricultură poate hotărî să ia decizii prin procedură scrisă.

(6) Comitetul mixt pentru agricultură își adoptă regulamentul de procedură în cadrul primei sale reuniuni.

(7) Comitetul mixt pentru agricultură poate hotărî înființarea oricărui grup de lucru sau grup de experți care l-ar putea asista în îndeplinirea atribuțiilor sale.”

4. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„ARTICOLUL 7

Principiul exclusivității

Pentru soluționarea unui litigiu referitor la interpretarea sau aplicarea acordului, părțile se angajează să nu aplice nicio altă metodă de soluționare în afara celor prevăzute în prezentul acord.”

5. Se introduc următoarele articole:

„ARTICOLUL 7a

Procedura în cazul unei dificultăți de interpretare sau de aplicare

(1) În cazul unei dificultăți de interpretare sau de aplicare a prezentului acord, părțile se consultă între ele în cadrul Comitetului mixt pentru agricultură pentru a găsi o soluție reciproc acceptabilă. În acest scop, se pun la dispoziția Comitetului mixt pentru agricultură toate informațiile utile pentru a-i permite să efectueze o examinare detaliată a situației. Comitetul mixt pentru agricultură examinează toate posibilitățile care permit menținerea bunei funcționări a acordului.

(2) În cazul în care Comitetul mixt pentru agricultură nu este în măsură să găsească o soluție în legătură cu dificultatea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol în termen de trei luni de la data la care aceasta i-a fost supusă atenției, oricare dintre părți poate solicita unei instanțe de arbitraj să soluționeze litigiul în conformitate cu normele prevăzute în Protocolul privind instanța de arbitraj, anexat la acord.

(3) Fiecare parte ia toate măsurile necesare pentru a se conforma cu bună-credință hotărârii instanței de arbitraj.

Partea în legătură cu care instanța de arbitraj a constatat că nu a respectat prezentul acord informează cealaltă parte, prin intermediul Comitetului mixt pentru agricultură, cu privire la măsurile pe care le-a luat pentru a se conforma hotărârii instanței de arbitraj.

(4) Procedura menționată la alineatul (2) de la prezentul articol nu afectează concesiile acordate și stabilite în anexele 1-3 la prezentul acord și administrarea acestora.

ARTICOLUL 7b

Măsuri compensatorii

(1) În cazul în care partea în legătură cu care instanța de arbitraj a constatat că nu a respectat prezentul acord nu informează cealaltă parte, într-un termen rezonabil stabilit în conformitate cu articolul IV.2 alineatul (6) din Protocolul privind instanța de arbitraj anexat la prezentul acord, cu privire la măsurile pe care le-a luat pentru a se conforma hotărârii instanței de arbitraj sau în cazul în care cealaltă parte consideră că măsurile comunicate nu sunt conforme cu hotărârea instanței de arbitraj, această din urmă parte poate adopta măsuri compensatorii proporționale în cadrul prezentului acord sau al Protocolului de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară (denumite în continuare „măsuri compensatorii”) pentru a remedia un eventual dezechilibru. Această din urmă parte notifică măsurile compensatorii părții care, potrivit constatării instanței de arbitraj, nu a respectat acordul, iar notificarea oferă precizări cu privire la aceste măsuri. Măsurile compensatorii respective intră în vigoare la trei luni de la data notificării.

(2) Dacă în termen de o lună de la data notificării măsurilor compensatorii preconizate, Comitetul mixt pentru agricultură nu a luat o decizie de suspendare, de modificare sau de anulare a măsurilor compensatorii respective, oricare dintre părți poate supune arbitrajului proporționalitatea măsurilor compensatorii respective, în conformitate cu Protocolul privind instanța de arbitraj anexat la prezentul acord.

(3) Instanța de arbitraj se pronunță în termenele prevăzute la articolul III.8 alineatul (3) din Protocolul privind instanța de arbitraj anexat la prezentul acord.

(4) Măsurile compensatorii nu au efect retroactiv. În special, se mențin drepturile și obligațiile deja dobândite de persoanele fizice și operatorii economici înainte ca măsurile compensatorii să intre în vigoare.”

6. Titlul articolului 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Secretul profesional”.

7. Se introduce următorul articol:

„ARTICOLUL 9a

Informații clasificate și informații sensibile neclasificate

(1) Nicio dispoziție din prezentul acord nu se interpretează ca impunând unei părți să pună la dispoziție informații clasificate.

(2) Informațiile sau materialele clasificate furnizate de părți sau care fac obiectul schimbului între părți în temeiul prezentului acord sunt gestionate și protejate în conformitate cu Acordul dintre Confederația Elvețiană și Uniunea Europeană privind procedurile de securitate pentru schimbul informațiilor clasificate, întocmit la Bruxelles la 28 aprilie 2008, precum și cu orice măsură de securitate de punere în aplicare a acestuia.

(3) Comitetul mixt pentru agricultură adoptă, prin intermediul unei decizii, instrucțiuni în materie de gestionare a informațiilor pentru a asigura protecția informațiilor sensibile neclasificate care fac obiectul schimbului între părți.”

8. La articolul 11, la articolul 12 alineatul (2) și la articolul 13 alineatul (2), cuvintele „comitetul” și „comitetului” se înlocuiesc cu cuvintele „Comitetul mixt pentru agricultură”, respectiv „Comitetului mixt pentru agricultură”.

9. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„ARTICOLUL 15

Anexe, appendice și protocol

Anexele la prezentul acord, inclusiv appendicele la acesta, și Protocolul privind instanța de arbitraj anexat la prezentul acord fac parte integrantă din acesta.”

10. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„ARTICOLUL 16

Domeniul de aplicare teritorială

Prezentul acord se aplică, pe de o parte, teritoriului în care se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în condițiile prevăzute în aceste tratate și, pe de altă parte, teritoriului Elveției.”

11. La articolul 17, se introduc următoarele alineate:

„(5) În cazul în care prezentul acord este denunțat în conformitate cu alineatul (3), Protocolul de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară încetează să se aplice la data menționată la alineatul (4).

(6) În cazul în care prezentul acord încetează să se aplice, drepturile și obligațiile pe care persoanele fizice și operatorii economici le-au dobândit deja în temeiul prezentului acord se mențin. Părțile stabilesc de comun acord ce demersuri urmează să fie întreprinse cu privire la drepturile care sunt în curs de a fi dobândite.”

12. Anexele 4, 5, 6 și 11 la prezentul acord se abrogă la data intrării în vigoare a Protocolului de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară.

13. Textul prevăzut în anexa la prezentul protocol se adaugă ca protocol la acord.

ARTICOLUL 2

Aplicarea tranzitorie a anexelor 4, 5, 6 și 11 la acord

Efectele anexelor 4, 5, 6 și 11 la acord se mențin pe parcursul perioadei de tranziție stabilite la articolul 32 din Protocolul de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară. În conformitate cu articolul respectiv, perioada de tranziție începe la data intrării în vigoare a protocolului respectiv și se încheie în termen de cel mult 24 de luni de la intrarea sa în vigoare.

În sensul acordului, data încheierii perioade de tranziție se stabilește printr-o decizie a Comitetului mixt pentru agricultură înființat prin articolul 6 din acord, în urma notificării de către Comitetul mixt pentru siguranța alimentară înființat prin articolul 11 din Protocolul de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară.

ARTICOLUL 3

Intrare în vigoare

- (1) Prezentul protocol se ratifică sau aprobă de către părți în conformitate cu propriile lor proceduri. Fiecare parte notifică celeilalte părți îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a prezentului protocol.
- (2) Prezentul protocol intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni care urmează ultimei notificări cu privire la instrumentele următoare:
 - (a) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor;
 - (b) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor;

- (c) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian;
- (d) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian;
- (e) Protocolul privind ajutoarele de stat la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian;
- (f) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul rutier și feroviar de mărfuri și călători;
- (g) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul rutier și feroviar de mărfuri și călători;
- (h) Protocolul privind ajutoarele de stat la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul rutier și feroviar de mărfuri și călători;
- (i) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind recunoașterea reciprocă în materie de evaluare a conformității;
- (j) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind recunoașterea reciprocă în materie de evaluare a conformității;

- (k) Acordul dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind contribuția financiară regulată a Elveției la reducerea disparităților economice și sociale din Uniunea Europeană;
- (l) Acordul dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind participarea Confederației Elvețiene la programele Uniunii;
- (m) Acordul dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind clauzele și condițiile de participare a Confederației Elvețiene la Agenția Uniunii Europene pentru Programul spațial.

Prezentul protocol este redactat în două exemplare în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, textele redactate în fiecare limbă fiind egal autentice.

DREPT CARE, subsemnații, pe deplin autorizați, au semnat prezentul protocol.

Întocmit la ..., la ...

Pentru Uniunea Europeană

Pentru Confederația Elvețiană

PROTOCOL
PRIVIND INSTANȚA DE ARBITRAJ
LA ACORDUL
DINTRE COMUNITATEA EUROPEANĂ
ȘI CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ
PRIVIND SCHIMBURILE COMERCIALE CU PRODUSE AGRICOLE

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII PRELIMINARE

ARTICOLUL I.1

Domeniu de aplicare

În cazul în care oricare dintre părți (denumite în continuare „părțile”) supune un litigiu arbitrajului în conformitate cu articolul 7a alineatul (2) sau cu articolul 7b alineatul (2) din acord, se aplică regulile prevăzute în prezentul protocol.

ARTICOLUL I.2

Grefă și servicii de secretariat

Biroul Internațional al Curții Permanente de Arbitraj de la Haga (denumit în continuare „Biroul Internațional”) îndeplinește funcțiile de grefă și asigură serviciile de secretariat necesare.

ARTICOLUL I.3

Notificări și calcularea termenelor

- (1) Notificările, inclusiv comunicările sau propunerile, pot fi transmise prin orice mijloc de comunicare care certifică sau permite certificarea transmiterii lor.
- (2) Aceste notificări pot fi transmise pe cale electronică numai în cazul în care o adresă a fost desemnată sau autorizată de către o parte special în acest scop.
- (3) Astfel de notificări către părți se transmit, în cazul Elveției, Diviziei pentru Europa a Elveției din cadrul Departamentului Federal al Afacerilor Externe și, în cazul Uniunii, Serviciului Juridic al Comisiei.

(4) Orice termen prevăzut de prezentul protocol începe să curgă din ziua următoare datei la care are loc un eveniment sau o acțiune. Dacă ultima zi pentru transmiterea unui document coincide cu o zi nelucrătoare a instituțiilor Uniunii sau a Guvernului Elveției, termenul de transmitere a documentului se încheie în ziua lucrătoare imediat următoare. Zilele nelucrătoare care se încadrează în acest termen se includ în calcul.

ARTICOLUL I.4

Notificarea de arbitraj

- (1) Partea care ia inițiativa de a recurge la arbitraj (denumită în continuare „reclamantul”) transmite celeilalte părți (denumită în continuare „pârâtul”) și Biroului Internațional o notificare de arbitraj.
- (2) Se consideră că procedura de arbitraj începe în ziua următoare celei în care pârâtul primește notificarea de arbitraj.
- (3) Notificarea de arbitraj include următoarele informații:
 - (a) cererea de arbitrare a litigiului;
 - (b) numele și datele de contact ale părților;
 - (c) numele și adresa reprezentantului (reprezentaților) reclamantului;

- (d) temeiul juridic al procedurii [articolul 7a alineatul (2) sau articolul 7b alineatul (2) din acord] și:
- (i) în cazurile menționate la articolul 7a alineatul (2) din acord, chestiunea care a cauzat litigiul, astfel cum a fost înscrisă oficial, în vederea soluționării, pe ordinea de zi a Comitetului mixt pentru agricultură, în conformitate cu articolul 7a alineatul (1) din acord; și
 - (ii) în cazurile menționate la articolul 7b alineatul (2) din acord, hotărârea instanței de arbitraj, orice măsuri de punere în aplicare menționate la articolul 7a alineatul (3) din acord și măsurile compensatorii contestate;
- (e) indicarea oricărei norme care se află la originea litigiului sau care are legătură cu acesta;
- (f) o scurtă descriere a litigiului; și
- (g) desemnarea unui arbitru sau, în cazul în care urmează să fie numiți cinci arbitri, desemnarea a doi arbitri.
- (4) Constituirea instanței de arbitraj nu este împiedicată de eventualele plângeri privind caracterul suficient al notificării de arbitraj. Litigiul este soluționat definitiv de instanța de arbitraj.

ARTICOLUL I.5

Răspunsul la notificarea de arbitraj

- (1) În termen de 60 de zile de la primirea notificării de arbitraj, pârâtul transmite reclamantului și Biroului Internațional un răspuns la notificarea de arbitraj, care include următoarele informații:
 - (a) numele și datele de contact ale părților;
 - (b) numele și adresa reprezentantului (reprezentaților) pârâtului;
 - (c) un răspuns la informațiile prezentate în notificarea de arbitraj în conformitate cu articolul I.4 alineatul (3) literele (d), (e) și (f); și
 - (d) desemnarea unui arbitru sau, în cazul în care urmează să fie numiți cinci arbitri, desemnarea a doi arbitri.
- (2) Constituirea unei instanțe de arbitraj nu este împiedicată de lipsa unui răspuns sau de un răspuns incomplet sau tardiv din partea pârâtului la notificarea de arbitraj. Litigiul este soluționat definitiv de instanța de arbitraj.
- (3) În cazul în care pârâtul solicită ca instanța de arbitraj să fie formată din cinci arbitri în răspunsul său la notificarea de arbitraj, reclamantul desemnează un arbitru suplimentar în termen de 30 de zile de la primirea răspunsului la notificarea de arbitraj.

ARTICOLUL I.6

Reprezentare și asistență

- (1) Părțile sunt reprezentate în fața instanței de arbitraj de unul sau mai mulți agenți. Agenții pot fi asistați de consilieri sau de avocați.
- (2) Orice modificare adusă în ceea ce privește agenții sau adresele acestora se notifică celeilalte părți, Biroului Internațional și instanței de arbitraj. Instanța de arbitraj poate, în orice moment, din proprie inițiativă sau la cererea unei părți, să solicite dovezi privind competențele conferite agenților părților.

CAPITOLUL II

COMPONENȚA INSTANȚEI DE ARBITRAJ

ARTICOLUL II.1

Numărul arbitrilor

Instanța de arbitraj este formată din trei arbitri. Dacă reclamantul, în notificarea sa de arbitraj, sau pârâtul, în răspunsul său la notificarea de arbitraj, solicită acest lucru, instanța de arbitraj este formată din cinci arbitri.

ARTICOLUL II.2

Numirea arbitrilor

- (1) În cazul în care urmează să fie numiți trei arbitri, fiecare dintre părți desemnează unul dintre ei. Cei doi arbitri numiți de părți aleg al treilea arbitru, care este președintele instanței de arbitraj.
- (2) În cazul în care urmează să fie numiți cinci arbitri, fiecare dintre părți desemnează doi dintre ei. Cei patru arbitri numiți de părți îl aleg pe al cincilea arbitru, care este președintele instanței de arbitraj.
- (3) În cazul în care, în termen de 30 de zile de la desemnarea ultimului arbitru numit de părți, arbitrii nu ajung la un acord cu privire la alegerea președintelui instanței de arbitraj, președintele este numit de secretarul general al Curții Permanente de Arbitraj.
- (4) Pentru a contribui la alegerea arbitrilor care urmează să formeze instanța de arbitraj, se stabilește și se actualizează, atunci când este necesar, o listă orientativă de persoane care dețin calificările menționate la alineatul (6), care va fi comună tuturor acordurilor bilaterale din domeniile legate de piața internă la care participă Elveția, precum și Acordului dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind sănătatea (denumit în continuare „Acordul privind sănătatea”), Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole, întocmit la Luxemburg la 21 iunie 1999, (denumit în continuare „Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole”) și Acordului dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind contribuția financiară regulată a Elveției la reducerea disparităților economice și sociale din Uniunea Europeană (denumit în continuare „Acordul privind contribuția financiară regulată a Elveției”). Comitetul mixt pentru agricultură adoptă și actualizează lista respectivă printr-o decizie în sensul acordului.

(5) În cazul în care o parte nu desemnează un arbitru, secretarul general al Curții Permanente de Arbitraj numește arbitrul respectiv de pe lista menționată la alineatul (4). În lipsa unei astfel de liste, arbitrul este numit prin tragere la sorți de către secretarul general al Curții Permanente de Arbitraj dintre persoanele care au fost propuse în mod oficial de una dintre părți sau de ambele părți în sensul alineatului (4).

(6) Persoanele care formează instanța de arbitraj sunt persoane cu înaltă calificare, cu sau fără legături cu părțile, care oferă garanții de independență și de lipsă a conflictelor de interese și au o vastă experiență. În special, acestea dețin competențe demonstrate în drept și în domeniile reglementate de prezentul acord, nu primesc instrucțiuni de la niciuna dintre părți, își exercită funcțiile în nume propriu și nu acceptă instrucțiuni de la nicio organizație sau administrație publică în legătură cu aspecte legate de litigiu. Președintele instanței de arbitraj are, de asemenea, experiență în procedurile de soluționare a litigiilor.

ARTICOLUL II.3

Declarațiile arbitrilor

(1) Atunci când o persoană este avută în vedere pentru numirea în calitate de arbitru, aceasta semnalează toate circumstanțele care pot da naștere unor îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea sau independența sa. De la numire și pe parcursul întregii proceduri de arbitraj, arbitrul semnalează aceste circumstanțe părților și celorlalți arbitri fără întârziere, în cazul în care nu a făcut deja acest lucru.

(2) Orice arbitru poate fi revocat în cazul în care există circumstanțe care ar putea da naștere unor îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea sau independența sa.

(3) O parte poate solicita revocarea unui arbitru pe care l-a numit numai pentru un motiv care i se aduce la cunoștință după numirea respectivă.

(4) În cazul în care un arbitru nu acționează sau se află, *de jure* sau *de facto*, în imposibilitatea de a îndeplini rolul care îi revine, se aplică procedura de revocare a arbitrilor prevăzută la articolul II.4.

ARTICOLUL II.4

Revocarea arbitrilor

(1) Orice parte care dorește să revoce un arbitru depune o cerere de revocare în termen de 30 de zile de la data la care i s-a notificat numirea arbitrului respectiv sau în termen de 30 de zile de la data la care a luat cunoștință de circumstanțele menționate la articolul II.3.

(2) Cererea de revocare se transmite celeilalte părți, arbitrului revocat, celorlalți arbitri și Biroului Internațional. Aceasta precizează motivele care stau la baza cererii de revocare.

(3) În cazul în care s-a formulat o cerere de revocare, cealaltă parte poate accepta cererea de revocare. Arbitrul în cauză poate, la rândul său, să se retragă din procedură. Acceptarea sau retragerea din procedură nu presupune recunoașterea motivelor care stau la baza cererii de revocare.

(4) În cazul în care, în termen de 15 zile de la data notificării cererii de revocare, cealaltă parte nu acceptă cererea de revocare sau arbitrul în cauză nu se retrage din procedură, partea care solicită revocarea poate solicita secretarului general al Curții Permanente de Arbitraj să ia o decizie cu privire la revocare.

(5) Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, decizia menționată la alineatul (4) indică motivele care stau la baza deciziei respective.

ARTICOLUL II.5

Înlocuirea unui arbitru

(1) Sub rezerva alineatului (2) de la prezentul articol, în cazul în care este necesară înlocuirea unui arbitru în cursul procedurii de arbitraj, se numește sau se alege un înlocuitor în conformitate cu procedura prevăzută la articolul II.2 aplicabilă numirii sau alegerii arbitrului care urmează să fie înlocuit. Această procedură se aplică chiar dacă una dintre părți nu și-a exercitat dreptul de a numi arbitru care urmează să fie înlocuit sau de a participa la numirea acestuia.

(2) În cazul înlocuirii unui arbitru, procedura se reia în etapa în care arbitru înlocuit și-a încetat exercitarea funcțiilor, cu excepția cazului în care instanța de arbitraj decide altfel.

ARTICOLUL II.6

Exonerarea de răspundere

Cu excepția cazurilor de abatere săvârșită cu intenție sau de neglijență gravă, părțile renunță, în măsura maximă permisă de legislația aplicabilă, la orice acțiune împotriva arbitrilor care vizează orice act sau omisiune legată de arbitraj.

CAPITOLUL III

PROCEDURA DE ARBITRAJ

ARTICOLUL III.1

Dispoziții generale

- (1) Data constituirii instanței de arbitraj este data la care ultimul arbitru a acceptat numirea sa.
- (2) Instanța de arbitraj se asigură că părțile sunt tratate în mod egal și că, într-un stadiu adecvat al procedurii, fiecare dintre acestea are suficiente posibilități de a-și exercita drepturile și de a-și susține cauza. Instanța de arbitraj desfășoară procedura astfel încât să evite întârzierile și cheltuielile inutile și să asigure soluționarea litigiului dintre părți.
- (3) Se organizează o audiere, cu excepția cazului în care instanța de arbitraj decide altfel, după audierea părților.
- (4) Atunci când o parte transmite o comunicare instanței de arbitraj, transmiterea se efectuează prin intermediul Biroului Internațional și, în același timp, se transmite o copie celeilalte părți. Biroul Internațional transmite fiecăruia dintre arbitri o copie a acestei comunicări.

ARTICOLUL III.2

Locul arbitrajului

Locul arbitrajului este Haga. În cazul în care circumstanțe excepționale impun acest lucru, instanța de arbitraj se poate întruni pentru deliberări în orice alt loc pe care îl consideră adecvat.

ARTICOLUL III.3

Limba

- (1) Limbile în care se desfășoară procedura sunt limba franceză și limba engleză.
- (2) Instanța de arbitraj poate dispune ca toate documentele care însoțesc cererea introductivă sau memoriul în apărare, precum și toate celelalte documente prezentate în cursul procedurii în limba lor originală să fie însoțite de o traducere în una dintre limbile în care se desfășoară procedura.

ARTICOLUL III.4

Cererea introductivă

- (1) Reclamantul transmite cererea introductivă în scris pârâtului și instanței de arbitraj prin intermediul Biroului Internațional, în termenul stabilit de instanța de arbitraj. Reclamantul poate decide să considere că notificarea sa de arbitraj menționată la articolul I.4 reprezintă cererea introductivă, cu condiția ca aceasta să îndeplinească, de asemenea, condițiile prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol.

- (2) Cererea introductivă cuprinde următoarele informații:
- (a) informațiile prevăzute la articolul I.4 alineatul (3) literele (b)-(f);
 - (b) o expunere a faptelor prezentată în susținerea cererii; și
 - (c) argumentele juridice invocate în susținerea cererii.
- (3) Cererea introductivă este însoțită, în măsura posibilului, de orice documente și alte mijloace de probă menționate de reclamant sau face trimitere la acestea.

ARTICOLUL III.5

Memoriul în apărare

- (1) Pârâtul transmite memoriul în apărare în scris reclamantului și instanței de arbitraj prin intermediul Biroului Internațional, în termenul stabilit de instanța de arbitraj. Pârâtul poate decide să considere că răspunsul la notificarea de arbitraj menționat la articolul I.5 reprezintă un memoriu în apărare, cu condiția ca răspunsul la notificarea de arbitraj să îndeplinească, de asemenea, condițiile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol.
- (2) Memoriul în apărare răspunde punctelor din cererea introductivă indicate în conformitate cu articolul III.4 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) din prezentul protocol. Acesta este însoțit, în măsura posibilului, de orice documente și alte mijloace de probă menționate de pârât sau ar trebui să facă trimitere la acestea.

- (3) În memoriul în apărare sau într-o etapă ulterioară a procedurii de arbitraj, în cazul în care instanța de arbitraj decide că o întârziere este justificată de circumstanțe, pârâtul poate formula o cerere reconvențională, cu condiția ca instanța de arbitraj să fie competentă în privința acesteia.
- (4) Articolul III.4 alineatele (2) și (3) se aplică unei cereri reconvenționale.

ARTICOLUL III.6

Competența arbitrală

- (1) Instanța de arbitraj hotărăște dacă este competentă în temeiul articolului 7a alineatul (2) sau al articolului 7b alineatul (2) din acord.
- (2) În cazurile menționate la articolul 7a alineatul (2) din acord, instanța de arbitraj este abilitată să examineze chestiunea care a cauzat litigiul, astfel cum a fost înscrisă oficial, în vederea soluționării, pe ordinea de zi a Comitetului mixt pentru agricultură, în conformitate cu articolul 7a alineatul (1) din acord.
- (3) În cazurile menționate la articolul 7b alineatul (2) din acord, instanța de arbitraj care a audiat cauza principală este abilitată să examineze proporționalitatea măsurilor compensatorii contestate, inclusiv în cazul în care măsurile respective au fost adoptate integral sau parțial în cadrul Protocolului de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară.

(4) Excepția de necompetență a instanței de arbitraj se formulează cel târziu în memoriul în apărare sau, în cazul unei cereri reconvenționale, în răspunsul la aceasta. Faptul că o parte a numit un arbitru sau a luat parte la numirea acestuia nu o privează de dreptul de a formula o astfel de excepție. Excepția potrivit căreia litigiul ar depăși competențele instanței de arbitraj se formulează de îndată ce chestiunea presupusă a depăși competențele acesteia este ridicată în cursul procedurii de arbitraj. În orice caz, instanța de arbitraj poate admite o excepție formulată după expirarea termenului prevăzut în cazul în care consideră că întârzierea a avut un motiv întemeiat.

(5) Instanța de arbitraj se poate pronunța cu privire la excepția menționată la alineatul (4) fie prin considerarea acesteia ca fiind o chestiune prealabilă, fie în hotărârea asupra fondului cauzei.

ARTICOLUL III.7

Alte informații transmise în scris

Instanța de arbitraj decide, după consultarea părților, cu privire la celelalte observații scrise, pe lângă cererea introductivă și memoriul în apărare, pe care părțile le prezintă sau le pot prezenta și stabilește termenul de depunere a acestora.

ARTICOLUL III.8

Termene

- (1) Termenele stabilite de instanța de arbitraj pentru comunicarea documentelor scrise, inclusiv a cererii introductive și a memoriului în apărare, nu depășesc 90 de zile, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.
- (2) Instanța de arbitraj ia o hotărâre definitivă în termen de 12 luni de la data constituirii sale. În circumstanțe excepționale care prezintă dificultăți deosebite, instanța de arbitraj poate prelungi acest termen cu cel mult trei luni.
- (3) Termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) se reduc la jumătate în următoarele cazuri:
 - (a) la cererea reclamantului sau a pârâtului, dacă, în termen de 30 de zile de la această cerere, instanța de arbitraj hotărăște, după audierea celeilalte părți, că respectiva cauză este urgentă; sau
 - (b) dacă părțile convin astfel.
- (4) În cazurile menționate la articolul 7b alineatul (2) din acord, instanța de arbitraj se pronunță definitiv în termen de șase luni de la data la care măsurile compensatorii au fost notificate în conformitate cu articolul 7b alineatul (1) din acord.

ARTICOLUL III.9

Măsuri provizorii

- (1) În cazurile menționate la articolul 7b alineatul (2) din acord, în orice etapă a procedurii de arbitraj, oricare dintre părți poate să solicite măsuri provizorii constând în suspendarea măsurilor compensatorii.
- (2) Cererile înaintate în conformitate cu alineatul (1) indică obiectul procedurii, împrejurările care demonstrează urgența, precum și motivele de fapt și de drept care justifică la prima vedere dispunerea măsurilor provizorii solicitate. Cererile includ toate mijloacele de probă și propunerile de mijloace de probă disponibile destinate să justifice dispunerea măsurilor provizorii.
- (3) Partea care solicită măsurile provizorii transmite cererea sa în scris celeilalte părți și instanței de arbitraj, prin intermediul Biroului Internațional. Instanța de arbitraj stabilește un termen scurt în care cealaltă parte poate prezenta observații scrise sau orale.
- (4) În termen de o lună de la înaintarea cererii menționate la alineatul (1), instanța de arbitraj adoptă o hotărâre privind suspendarea măsurilor compensatorii contestate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) instanța de arbitraj consideră satisfăcătoare, la prima vedere, temeinicia cauzei prezentate de partea care solicită măsurile provizorii în cererea sa;
 - (b) instanța de arbitraj consideră că, în așteptarea hotărârii sale definitive, partea care solicită măsurile provizorii ar suferi un prejudiciu grav și ireparabil în lipsa suspendării măsurilor compensatorii; și

(c) prejudiciul cauzat părții care solicită măsurile provizorii prin aplicarea imediată a măsurilor compensatorii contestate prevalează asupra interesului pentru aplicarea imediată și efectivă a acestor măsuri.

(5) O hotărâre luată de instanța de arbitraj în conformitate cu alineatul (4) are numai efect provizoriu și nu aduce atingere hotărârii instanței de arbitraj asupra fondului cauzei.

(6) Cu excepția cazului în care hotărârea luată de instanța de arbitraj în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol stabilește o dată anterioară pentru încetarea suspendării, suspendarea expiră în momentul în care se ia hotărârea definitivă în temeiul articolului 7b alineatul (2) din acord.

(7) Pentru a se evita orice îndoială, în sensul prezentului articol, este de la sine înțeles că, atunci când se analizează interesele părții care solicită măsurile provizorii și, respectiv, ale celeilalte părți, instanța de arbitraj ține seama de interesele persoanelor fizice și ale operatorilor economici ai părților, însă această considerație nu echivalează cu acordarea vreunei calități acestor persoane fizice sau operatori economici în fața instanței de arbitraj.

ARTICOLUL III.10

Mijloace de probă

(1) Fiecare parte indică mijloacele de probă ale faptelor pe care își întemeiază cererea sau apărarea.

- (2) La cererea unei părți sau din proprie inițiativă, instanța de arbitraj poate cere părților să îi pună la dispoziție informațiile relevante pe care le consideră necesare și adecvate. Instanța de arbitraj stabilește un termen în care părțile trebuie să răspundă la cererea sa.
- (3) La cererea unei părți sau din proprie inițiativă, instanța de arbitraj poate încerca să obțină din orice sursă informațiile pe care le consideră adecvate. Instanța de arbitraj poate, de asemenea, să ceară avizul experților dacă îl consideră necesar, sub rezerva eventualelor clauze și condiții convenite de părți, după caz.
- (4) Toate informațiile obținute de instanța de arbitraj în temeiul prezentului articol sunt puse la dispoziția părților, iar părțile pot prezenta instanței de arbitraj observații cu privire la aceste informații.
- (5) După ce a solicitat opiniile celeilalte părți, instanța de arbitraj adoptă măsurile adecvate pentru a aborda orice probleme ridicate de una dintre părți cu privire la protecția datelor cu caracter personal, la secretul profesional și la interesele legitime legate de confidențialitate.
- (6) Instanța de arbitraj examinează admisibilitatea, relevanța și forța mijloacelor de probă prezentate.

ARTICOLUL III.11

Audieri

- (1) Atunci când trebuie să aibă loc o audiere, instanța de arbitraj, după consultarea părților, notifică părților cu suficient timp înainte data, ora și locul audierii.

(2) Audierea este publică în afară de cazul în care, din motive grave, instanța de arbitraj decide altfel, din oficiu sau la cererea părților.

(3) Procesul-verbal al fiecărei audieri se întocmește și se semnează de către președintele instanței de arbitraj. Numai procesele-verbale respective sunt autentice.

(4) Instanța de arbitraj poate decide să organizeze audierea online, în conformitate cu practica Biroului Internațional. Părțile sunt informate în timp util cu privire la această practică. În astfel de cazuri, se aplică alineatul (1), *mutatis mutandis*, și alineatul (3).

ARTICOLUL III.12

Neîndeplinirea obligațiilor

(1) Dacă în termenul stabilit de prezentul protocol sau de instanța de arbitraj, fără a prezenta motive suficiente în acest sens, reclamantul nu și-a prezentat cererea introductivă, instanța de arbitraj dispune închiderea procedurii de arbitraj, cu excepția cazului în care există chestiuni nesoluționate cu privire la care ar putea fi necesară o hotărâre și în cazul în care instanța de arbitraj consideră oportun să procedeze astfel.

Dacă în termenul stabilit de prezentul protocol sau de instanța de arbitraj, fără a prezenta motive suficiente în acest sens, pârâtul nu și-a prezentat răspunsul la notificarea de arbitraj sau memoriul în apărare, instanța de arbitraj dispune continuarea procedurii, fără a considera că aceasta constituie în sine acceptarea alegațiilor reclamantului.

Al doilea paragraf se aplică și în cazul în care reclamantul nu prezintă un răspuns la o cerere reconvențională.

(2) Dacă una dintre părți, convocată în mod corespunzător în conformitate cu articolul III.11 alineatul (1), nu se prezintă la o audiere și nu demonstrează existența unor motive suficiente pentru neprezentare, instanța de arbitraj poate continua procedura de arbitraj.

(3) Dacă una dintre părți, invitată în mod corespunzător de instanța de arbitraj să prezinte mijloace de probă suplimentare, nu se conformează în termenele stabilite, fără a prezenta motive suficiente în acest sens, instanța de arbitraj se poate pronunța pe baza mijloacelor de probă de care dispune.

ARTICOLUL III.13

Închiderea procedurii

(1) În cazul în care se demonstrează că părțile au avut în mod rezonabil posibilitatea de a-și prezenta argumentele, instanța de arbitraj poate declara închiderea procedurii.

(2) În cazul în care consideră că acest lucru este necesar ca urmare a unor circumstanțe excepționale, instanța de arbitraj poate decide, din proprie inițiativă sau la cererea unei părți, să redeschidă procedura în orice moment înainte de a pronunța o hotărâre.

CAPITOLUL IV

PRONUȚAREA HOTĂRĂRII

ARTICOLUL IV.1

Hotărâri

Instanța de arbitraj se străduiește să hotărască prin consens. Cu toate acestea, în cazul în care se dovedește imposibilă pronunțarea unei hotărâri prin consens, hotărârea instanței de arbitraj se ia de către majoritatea arbitrilor.

ARTICOLUL IV.2

Forma și efectele hotărârii instanței de arbitraj

- (1) Instanța de arbitraj poate pronunța hotărâri separate cu privire la diferite chestiuni în momente diferite.
- (2) Toate hotărârile se emit în formă scrisă și se motivează. Acestea sunt definitive și obligatorii pentru părți.
- (3) Hotărârea instanței de arbitraj este semnată de arbitri, indică data la care a fost pronunțată și precizează locul arbitrajului. O copie a hotărârii semnate de arbitri este comunicată părților de către Biroul Internațional.

(4) Biroul Internațional face publică hotărârea instanței de arbitraj.

Atunci când face publică hotărârea instanței de arbitraj, Biroul Internațional respectă normele relevante privind protecția datelor cu caracter personal, secretul profesional și interesele legitime legate de confidențialitate.

Normele menționate la al doilea paragraf sunt identice pentru toate acordurile bilaterale din domeniile pieței interne la care participă Elveția, precum și pentru Acordul privind sănătatea, Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole și Acordul privind contribuția financiară regulată a Elveției. Comitetul mixt pentru agricultură adoptă și actualizează normele respective printr-o decizie în sensul acordului.

(5) Părțile se conformează fără întârziere tuturor hotărârilor instanței de arbitraj.

(6) În cazurile menționate la articolul 7a alineatul (2) din acord, după obținerea punctului de vedere al părților, instanța de arbitraj stabilește un termen rezonabil în hotărârea asupra fondului cauzei pentru conformarea cu hotărârea sa în conformitate cu articolul 7a alineatul (3) din acord, ținând seama de procedurile interne ale părților.

ARTICOLUL IV.3

Legislația aplicabilă, normele de interpretare, mediatorul

(1) Legislația aplicabilă constă în acord, precum și în orice altă normă de drept internațional relevantă pentru aplicarea acestuia.

(2) Hotărârile anterioare luate de un organism de soluționare a litigiilor în ceea ce privește proporționalitatea măsurilor compensatorii în temeiul Protocolului de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară menționat la articolul 7b alineatul (1) din acord sunt obligatorii pentru instanța de arbitraj.

(3) Instanța de arbitraj nu poate hotărî în calitate de mediator sau *ex aequo et bono*.

ARTICOLUL IV.4

Soluție stabilită de comun acord sau alte motive pentru închiderea procedurii

(1) Părțile pot, în orice moment, să convină asupra unei soluții în legătură cu litigiul dintre ele. Acestea comunică împreună orice astfel de soluție instanței de arbitraj. În cazul în care soluția necesită aprobare în temeiul procedurilor naționale relevante ale uneia dintre părți, notificarea menționează această cerință, iar procedura de arbitraj se suspendă. În cazul în care o astfel de aprobare nu este necesară sau la notificarea finalizării unor astfel de proceduri naționale, procedura de arbitraj se încheie.

(2) Dacă, în cursul procedurii, reclamantul informează în scris instanța de arbitraj că nu dorește să continue procedura și dacă, la data primirii comunicării respective de către instanța de arbitraj, pârâtul nu a intervenit încă în procedură, instanța de arbitraj emite o ordonanță prin care constată în mod oficial închiderea procedurii. Instanța de arbitraj hotărăște cu privire la costuri, care sunt suportate de reclamant, în cazul în care comportamentul părții respective justifică acest lucru.

(3) În cazul în care, înainte de pronunțarea hotărârii instanței de arbitraj, instanța de arbitraj concluzionează că a devenit inutilă sau imposibilă continuarea procedurii din orice alt motiv decât cele menționate la alineatele (1) și (2), instanța de arbitraj informează părțile cu privire la intenția sa de a emite o ordonanță de închidere a procedurii.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care există chestiuni nesoluționate cu privire la care ar putea fi necesar să se pronunțe și în cazul în care instanța de arbitraj consideră oportun să acționeze astfel.

(4) Instanța de arbitraj comunică părților o copie a ordonanței de închidere a procedurii de arbitraj sau a deciziei luate de comun acord între părți, semnată de arbitri. Articolul IV.2 alineatele (2)-(5) se aplică deciziilor cu privire la arbitraj luate de comun acord între părți.

ARTICOLUL IV.5

Rectificarea hotărârii instanței de arbitraj

(1) În termen de 30 de zile de la primirea hotărârii instanței de arbitraj, o parte poate, notificând cealaltă parte și instanța de arbitraj prin intermediul Biroului Internațional, să solicite instanței de arbitraj să rectifice în textul hotărârii instanței de arbitraj orice eroare de calcul, orice eroare materială sau tipografică sau orice eroare sau omisiune de natură similară. În cazul în care consideră că respectiva cerere este justificată, instanța de arbitraj efectuează rectificarea în termen de 45 de zile de la primirea cererii. Cererea nu are efect suspensiv asupra termenului prevăzut la articolul IV.2 alineatul (6).

(2) În termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii sale, instanța de arbitraj poate să efectueze din proprie inițiativă rectificările menționate la alineatul (1).

(3) Rectificările menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se efectuează în scris și fac parte integrantă din hotărâre. Se aplică articolul IV.2 alineatele (2)-(5).

ARTICOLUL IV.6

Onorariile arbitrilor

(1) Onorariile menționate la articolul IV.7 trebuie să fie rezonabile, ținând seama de complexitatea cauzei, de timpul alocat de arbitri și de toate celelalte circumstanțe relevante.

(2) Se stabilește și se actualizează, atunci când este necesar, o listă a indemnizațiilor zilnice și a programului de lucru maxim și minim, care va fi comună tuturor acordurilor bilaterale din domeniile pieței interne la care participă Elveția, precum și Acordului privind sănătatea, Acordului privind schimburile comerciale cu produse agricole și Acordului privind contribuția financiară regulată a Elveției. Comitetul mixt pentru agricultură adoptă și actualizează lista respectivă printr-o decizie în sensul acordului.

ARTICOLUL IV.7

Costuri

(1) Fiecare parte își suportă propriile costuri și jumătate din costurile instanței de arbitraj.

(2) Instanța de arbitraj își stabilește propriile costuri în hotărârea asupra fondului cauzei.

Respectivele costuri includ numai:

(a) onorariile arbitrilor, care se indică separat pentru fiecare arbitru și se stabilesc chiar de instanța de arbitraj în conformitate cu articolul IV.6;

(b) cheltuielile de călătorie și alte cheltuieli efectuate de arbitri; și

(c) onorariile și cheltuielile Biroului Internațional.

(3) Costurile menționate la alineatul (2) trebuie să fie rezonabile, ținând seama de valoarea litigiului, de complexitatea litigiului, de timpul alocat de arbitri și de eventualii experți numiți de instanța de arbitraj în legătură cu acesta, precum și de orice alte circumstanțe relevante.

ARTICOLUL IV.8

Plata în avans a costurilor

(1) La începutul arbitrajului, Biroul Internațional poate solicita părților să consemneze o sumă egală cu titlu de avans pentru costurile menționate la articolul IV.7 alineatul (2).

(2) În cursul procedurii de arbitraj, Biroul Internațional poate solicita părților să consemneze și alte sume în plus față de cele menționate la alineatul (1).

(3) Toate sumele consemnate de părți în conformitate cu prezentul articol se achită Biroului Internațional și se utilizează de acesta pentru a acoperi costurile suportate efectiv, inclusiv, în special, onorariile arbitrilor și ale Biroului Internațional.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL V.1

Modificări

Comitetul mixt pentru agricultură poate adopta, prin decizie, modificări ale prezentului protocol.
